

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj 5 GŽ-1990/2022-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Jasenke Grgić, kao predsjednice vijeća, Ksenije Grgić sutkinje izvjestiteljice i članice vijeća i Sabine Dugonjić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice S. Z. iz Z., OIB..., koju zastupa punomoćnik I. S., odvjetniku Z., protiv tuženika S. E. d.o.o. Z., OIB..., kojeg zastupa punomoćnik D. G., odvjetnik u Odvjetničkom društvu N. i p. d.o.o. iz Z., radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, odlučujući o žalbi tužiteljice protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-7844/2021-9 od 7. travnja 2022., u sjednici vijeća održanoj dana 14. ožujka 2023.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužiteljice kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-7844/2021-9 od 7. travnja 2022.

Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova odgovora na žalbu, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:
„I. Proglašava se nedopuštenom pljenidba i prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava temeljem rješenja o ovrsi javnog bilježnika I. L. Ovr-43567/10 od 19. listopada 2010. god., pravomoćno i ovršno dana 29.11.2010. godine.
II. Nalaže se tuženiku da tužiteljici izvrši povrat sredstava stečenih nedopuštenom pljenidbom i prijenosom zaplijenjenih novčanih sredstava temeljem rješenja o ovrsi javnog bilježnika I. L. Ovr-43567/10 od 19. listopada 2010. god., pravomoćno i ovršno dana 29.11.2010. god. zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, tekućom od dana stjecanja sredstava pa do isplate.
III. Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi parnični trošak, u roku od 15 dana.“

II Nalaže se tužiteljici S. Z. iz Z., OIB:..., nadoknaditi tuženiku S. E. d.o.o. Z., OIB:..., troškove parničnog postupka u iznosu od 6.250,00 kn, u roku od 15 dana.“

2. Protiv navedene presude žalbu je podnijela tužiteljica iz svih žalbenih razloga predviđenih odredbom čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine," broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19, 80/22 i 114/22 - dalje: ZPP) uz prijedlog da se presuda ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje, uz naknadu troškova žalbe.

3. U odgovoru na žalbu tuženik osporava osnovanost žalbenih navoda tužiteljice i predlaže njezinu žalbu odbiti kao neosnovanu, uz naknadu troškova tog odgovora.

4. Žalba je neosnovana.

5. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za proglašenje ovrhe nedopuštenom.

6. Pobijanom presudom i postupkom koji joj je prethodio nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. ZPP na koje ovaj sud u smislu odredbe čl. 365. st. 2. ZPP pazi po službenoj dužnosti, pa tako niti ona iz odredbe čl. 365. st. 2. toč. 11. ZPP na koju u žalbi ukazuje žaliteljica. Presuda sadrži jasne i valjane razloge o svim odlučnim činjenicama, koji su posljedica pravilne i potpune ocjene dokaza i ne postoji proturječnost između onoga što se navodi o sadržaju isprava i zapisnika, i samih tih isprava i zapisnika, te nije osnovan ovaj žalbeni razlog. Isto tako, nije počinjena niti relativno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1., u vezi čl. 338. st. 4. ZPP, jer je obrazloženje presude sačinjeno potpuno u skladu s citiranom zakonskom odrednom.

7. Nije ostvaren niti žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja koji žaliteljica ističe u žalbi (čl. 355. ZPP), jer je sud prvog stupnja pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje odlučno za pravilnu primjenu materijalnog prava.

8. Jednako tako, nije počinjena niti bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1., u vezi čl. 8. ZPP, jer je prvostupanjski sud pravilno ocijenio sve dokaze i na temelju valjane ocjene izvedenih dokaza pravilno odlučio o tužbenom zahtjevu.

9. Između stranaka nije sporno da je tuženik kao ovrhovoditelj 6. srpnja 2021. podnio Financijskoj agenciji zahtjev za naplatu novčane tražbine temeljem rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika I. L. iz Z., poslovni broj Ovr-43567/10 od 19. listopada 2010., koje je postalo pravomoćno i ovršno 29. studenog 2010. i da je tužiteljica kao ovršenica podnijela 23. srpnja 2021. sudu prijedlog za odgodu prijenosa zaplijenjenih sredstava radi donošenja rješenja kojim će se plienidba i prienos proglasiti nedopuštenim. Također nije spono da je tužiteljica rješenjem prvostupanjskog suda, poslovni broj Ovr-4254/21-8 od 17. rujna 2021. upućena u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom iz žalbenih razloga iz čl. 50. st. 1, toč. 7. i 11. Ovršnog zakona („Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 73/17 – dalje: OZ), jer tvrdi da je nastupila zastara potraživanja i da ovrhovoditelj nije ovlašten na temelju prednje

navedene ovršne isprave zahtijevati protiv nje ovrhu. Sporno je u stadiju žalbenog postupka je li potraživanje tuženika u zastari.

10. Odlučujući o prigovoru zastare prvostupanjski sud je utvrdio da je tražbina tuženika utvrđena odlukom nadležnog tijela javne vlasti i da se na nju primjenjuje desetogodišnji zastarni rok iz odredbe čl. 233. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21 – dalje: ZOO); da je rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika I. L., poslovni broj Ovr-43567/10 od 19. listopada 2010. postalo pravomoćno i ovršno 29. studenog 2010., kada je i počeo teći zastarni rok od deset godina; da je zastarni rok prekinut sukladno odredbi čl. 241. ZOO podnošenjem zahtjeva za naplatu Financijskoj agenciji 23. svibnja 2011. od strane prednika tuženika i da je zastarijevanje iznova počelo teći 4. kolovoza 2018., kada je Financijska agencija temeljem odredbe čl. 12. st. 1. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“, broj 91/10, 112/12, 68/18 i 47/20 – dalje: ZPONS) prestala s izvršavanjem te osnove za plaćanje, te da u vrijeme podnošenja prijedloga Financijskoj agenciji 6. srpnja 2021. potraživanje tuženika nije bilo u zastari.

11. Na temelju prednjih utvrđenja prvostupanjski sud zaključuje da je tuženik ovlašten provoditi izvansudsku ovrhu temeljem odredbe čl. 284. st. 1. OZ, te da je promjena ovrhovoditelja u postupku izvansudske ovrhe moguća temeljem odredbe čl. 284. st. 6. OZ, u kojem slučaju se na odgovarajući način primjenjuju odredbe čl. 209. st. 8. – 12. OZ, te da nisu ispunjene zakonske pretpostavke iz odredbe čl. 46. st. 1. t. 7. i 11. OZ za proglašenje ovrhe nedopuštenom, zbog čega je odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

12. Utvrđenja suda prvog stupnja i primjenu materijalnog prava, kao pravilna prihvaća i ovaj sud.

13. Pobijana presuda, suprotno navodima žalbe sadrži potpune, jasne i valjane razloge o neosnovanosti prigovora zastare zbog kojeg je žaliteljica i bila upućena u ovu parnicu.

14. Na navode žalitelja da prvostupanjski sud nije dao razloge na temelju kojeg propisa se čl. 12. ZPONS-a i radnja Financijske agencije kojom prestaje s izvršenjem osnove za plaćanje smatra relevantnom radnjom kojom bi spor trebao biti okončan ili završen na drugi način, valja odgovoriti da odredba čl. 245. st. 3. ZOO propisuje da prekinuta zastara, između ostaloga, počinje iznova teći kada je spor završen na neki drugi način (čl. 245. st. 3. ZOO).

15. Prema odredbi čl. 12. st. 1. ZPONS ako se tražbina iz osnove za plaćanje ne naplati od ovršenika fizičke osobe u cijelosti u roku od tri godine od primitka u Agenciju, nakon što po toj osnovi za plaćanje nije bilo nikakvih naplata posljednjih šest mjeseci uzastopno s računa tog ovršenika, Agencija prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje za ovršenika iz osnove za plaćanje za kojeg su zadovoljeni navedeni uvjeti.

16. Nadalje, člankom 10. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“, broj 71/18, propisano je da Financijska agencija, kada

utvrdi nemogućnost izvršenja osnove za plaćanje za ovršenika fizičku osobu sukladno čl. 12. st. 1. ZPONS, prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje i istu pohranjuje do ispunjenja uvjeta za njezino uništenje sukladno čl. 21. toga Zakona.

17. U konkretnom slučaju prekid zastare trajao je sve vrijeme dok je Financijska agencija postupala po osnovi za plaćanje za ovršenika, te je zastara ponovno počela teći 4. kolovoza 2018., u trenutku kada je Financijska agencija prestala izvršavati osnovu zbog nemogućnosti naplate potraživanja tuženika, dakle iz razloga koji leže isključivo na ovršenici (ovdje tužiteljici).

18. Neosnovano se žaliteljica poziva na zaključak usvojen na sastanku predsjednika Građanskih odjela Županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 27. studenog 2019., prema kojemu nije dopušten prijedlog ovrhovoditelja da Financijsku agenciju, nakon što je na temelju čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima prestala postupati po rješenju o ovrsi i isto izbrisala iz Očevidnika, ponovno navedeno rješenje o ovrsi upiše u Očevidnik i nastavi postupati sukladno istome.

19. Naime, smisao navedenog zaključka je u tome da se podneskom ne može osnovu više vratiti u očevidnik nakon što je ona sukladno čl. 12. ZPONS isknjižena iz očevidnika, već je osnovu moguće ponovno podnijeti samo u novom ovršnom postupku, kako je to i učinio ovrhovoditelj (ovdje tuženik).

20. S obzirom da potraživanje ovrhovoditelja (ovdje tuženika) nije u zastari, nisu dakle ispunjene zakonske pretpostavke za proglašenje ovrhe nedopuštenom iz žalbenog razloga propisanog odredbom čl. 46. st. 1. toč. 11. OZ, te je pravilnom primjenom materijalnog prava tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

21. Odluka o troškovima postupka pravilna je i zakonita, kako po osnovi (čl. 154. st. 1. ZPP), tako i po visini troškova koji su određeni (čl. 155. ZPP).

22. Slijedom iznijetih razloga, valjalo je žalbu tužiteljice primjenom odredbe čl. 368. st. 1. ZPP odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

23. Odbijen je zahtjev tuženika za naknadu troškova odgovora na žalbu, jer navedena postupovna radnja nije bila potrebna za postupak (čl. 155. st. 1. ZPP).

U Zagrebu 14. ožujka 2023.

Predsjednica vijeća:
Jasenka Grgić, v.r.